

Εἰς τὸ λεύκωμα τῆς Κας...

Μ' ἀρέσει μεσ' ἐπὶ τὴν ἄβυσσον τοῦ μαύρου τοῦ ματιοῦ σου
 Νὰ βλέπω τὸ κυμάτισμα, Κυρά, τοῦ λοισμοῦ σου,
 Καὶ νὰ ἔξανοίγω, Οὐράνω μου, μεσ' ἰς τὸ βαθὺ σκοτάδι
 Ποῦ πλημμυρεῖ τὴν κόρη σου, τὸν φλογερὸν τὸν Ἄδη
 Πῶκαψε ἀμέτρηταις καρδιαῖς. Μ' ἀγάπη σὲ θωροῦσα
 Κ' ἐκεῖ ποῦ παραμόνευα, κ' ἐκεῖ ποῦ καρτεροῦσα
 Μὴν ἀπ' ἐκείνη τὴν νυχτιὰ προβάλλῃ καμμιὰ ἀχτίδα,
 Βαθειά, βαθειά, κατὰβαθα μοῦ φάνηκε πῶς εἶδα
 Ἀπελπισμένη μιὰ ψυχὴ ἰς τὸ μελανό σου κύμα
 Νὰ παραδέρνῃ ἀνήσυχη, σὰν ζωντανὸς ἰς τὸ μνημα.
 Κι' ὅταν ἐξήτησα νὰ ἰδῶ ποῖος πνίγεται, Κυρά μου,
 Ὡς τὸν κάτω κόσμον, ἐγνώρισα μὲ τρόπο τῇ θωρίᾳ μου.

«Οἱ ὀφθαλμοὶ εἶνε ὄργανα ὀπτικά, τὰ ὅποια μεταχειρίζεται ὁ Ἔρως διὰ νὰ μεγαλῶνῃ τὰς ἀρετὰς καὶ νὰ σμικρύνῃ τὰς κακίας» κατὰ τὴν ὠραίαν εἰκόνα δὲν ἐνθυμούμαι τίνος συγγραφῆς. Δι' αὐτὸν γίνονται ἡ πρώτη καὶ αὐτόματος συνεννόησις μεταξύ δύο καρδιῶν, αἵτινες ἐπλάσθησαν διὰ νὰ ἀγαπηθῶσιν ἡ τοῦλάχιστον νὰ ἐκτιμηθῶσιν ἀμοιβαίως, διότι τὸ βλέμμα εἶνε ὁ αἰωνίως θελκτικὸς διερμηνεὺς τῆς γυναικὸς, ὁ ὁποῖος εὐμενὼς ἀλλὰ καὶ ἀσφαλῶς συγχρόνως καὶ ἀκινδύνως διαβιβάζει ὅτι μυστηριωδῶς μὲν ἐγκλείει ἡ διάνοιά της, δὲν ἔχουν ὁμῶς τὴν τόλμην νὰ ἐκφράσωσι τὰ χεῖλη.

Ὁ Guy de Maupassant μὲ λυρισμὸν περιπαθέστατον — ἂν καὶ γράφῃ εἰς λόγον πεζόν — ἐξαίρει καὶ ὑμνολογεῖ τὸν ὀφθαλμὸν: «Μυστήριον εἶνε ὁ ὀφθαλμὸς. Ὁ κόσμος ὅλος συγκεντρώνεται εἰς αὐτόν, διότι αὐτὸς βλέπει τὸν κόσμον ὅλον καὶ τὸν ἀντανακλᾷ. Περιέχει τὸ σύμπαν, τὰ πράγματα καὶ τὰ ὄντα, τοὺς ὠκεανούς καὶ τὰ δάση, τὰς δύσεις τοῦ ἡλίου καὶ τοὺς

ἀστέρας, τὴν τέχνην, τὰ πάντα, τὰ πάντα βλέπει, τὰ συλλέγει καὶ τὰ φέρει μαζί του. Περιλαμβάνει δὲ ἀκόμη καὶ κάτι περισσότερον, τὴν ψυχὴν, τὸν ἄνθρωπον τὸν σκεπτόμενον, τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀγαπῶντα, τὸν ἄνθρωπον τὸν γελῶντα, τὸν πασχοντα! Παρατηρήσατε τὰ γαλανὰ μάτια τῶν γυναικῶν (ὁ συγγραφεὺς μεροληπτεῖ ὑπὲρ τῶν γαλανῶν, ἀλλ' ἀδιάφορον), ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶνε βαθεὰ ὡς ἡ θάλασσα, μεταβλητὰ ὡς ὁ οὐρανός, τόσοι γλυκά, τόσοι γλυκοὶ ὅσον αἱ αὖραι, τόσοι γλυκοὶ ὅσον ἡ μουσικὴ καὶ τὰ φιλήματα, τὰ ὅποια εἶνε καθαρὰ καὶ τόσοι διαφανῆ, ὥστε βλέπεις τί εἶνε ὀπισθὲν τῶν, βλέπεις τὴν ψυχὴν (ὁ συγγραφεὺς παραφέρεται ὀλίγον, διότι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον λέγει δὲν συμβαίνει πάντοτε), τὴν γαλανὴν ψυχὴν, ἥτις τὰ χρωματίζει, τὰ ἐμψυχώνει καὶ τὰ ἀποθεώνει. Διότι, ναί, ἡ ψυχὴ ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ βλέμματος, μόνῃ ἡ γαλανὴ ψυχὴ φέρει μεθ' ἑαυτῆς τὸ ὄνειρον. . . . Ὁ ὀφθαλμὸς πίνει τὴν φαινομενικὴν ζωὴν καὶ μὲ αὐτὴν τρέφει τὴν διάνοιαν. Πίνει τὸν κόσμον, τὸ χρῶμα, τὴν κίνησιν, τὰ βιβλία, τὰς εἰκόνας, ὅ,τι εἶνε ὠραῖον καθὼς καὶ ὅ,τι εἶνε ἄσχημον, καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ μετασχηματίζει εἰς ἰδέας. Καὶ ὅταν μᾶς ἀτενίζῃ, μᾶς δίδει τὸ αἶσθημα μιᾶς χιμαιρικῆς εὐτυχίας ἡ ὁποία δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης. Μᾶς κάμνει νὰ προαισθανώμεθα ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα θὰ ἀγνοῦμεν» . . .

Εἶνε, πιστεύω, καιρὸς νὰ παύσω, διότι ἤρχισα νὰ λησμονῶ τὸ καθήκον. . . . τοῦ ἀπλοῦ εἰσηγητοῦ καὶ νὰ γίνωμαι ὑμνητὴς τῶν ὀφθαλμῶν καὶ νὰ ζητῶ νὰ ἐπιβάλω τὴν γνώμην μου μὲ κίνδυνον καὶ νὰ δαγκασθῶ ὑπὸ τῶν ἀδικουμένων ἴσως στομάτων. ***

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Σινικὴ εὐπ. οσηγορία. Ἀστειοτάτῃ βεβαίως εἰς πάντα Εὐρωπαῖον φαίνεται ἡ ἐθιμοταξία τῶν Σινῶν καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς, μάλιστα δὲ ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους ὁμιλίαις. Διότι γενικὸς κανὼν καλῆς συμπεριφορᾶς νομίζεται νὰ ὁμιλῇ ἕκαστος μεθ' ὑπερβολικῶν μὲν ἐπαίνων περὶ πάντων τῶν ἀναφερομένων εἰς ἐκεῖνον μεθ' οὐ συνδιαλέγεται, μετὰ μεγίστης δὲ καταφρονήσεως περὶ ἑαυτοῦ, ἐπειδὴ ἄλλως θεωρεῖται εἰς ἄκρον ἀγροίκος. Οὕτω π. χ. ἂν συναντηθῶσι δύο ἄγνωστοι πρὸς ἀλλή-

λους Κινέζοι συνάπτουσι τὸν ἐπόμενον διάλογον. «Ποῖον εἶνε τὸ ἔντιμον ὄνομα, τὸ ὅποιον ἔχει τὸ εὐτύχημα νὰ φανερώνη τὰς ἀρετὰς ἐξοχωτάτου ἀνδρός ὁποῖος σὺ;— Ἡ ἀθλία καὶ ἔλεεινὴ ὀνομασία ἐμοῦ τοῦ ταπεινοτάτου δούλου σου εἶνε Βόγκ. Ἡ λέξις σημαίνει λαμπυρίδα, ὅμως τὸ ὄνομά μου δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ αὐτὴν τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, ἀλλὰ μὲ τὴν δευτέραν, ἥτοι πω-λαιοτσούκαλον. — Πόσα εὐειδέστατα καὶ χαριέστατα καὶ εὐφύεστατα τέκνα ἔχεις; — Ἐχω πέντε ζωῦφια ἀσχημότερα ἀπὸ πιθήκους, τὰ ὅποια δὲν εἶνε ἄξια νὰ ξυλοφορτώνεται πολλάκις τῆς ἡμέρας ἡ ἔλεεινὴ καμ-ποῦρά των ἀπὸ τὸν οὐτιδανὸν δοῦλόν σου.

Ἀνταλλαγὴ ἰδεῶν. Ἀγαπητέ μου φίλε, ἔλεγέ ποτε ὁ Αἶνε πρὸς τὸν Θεόφιλον Γωτιέ, ἐπισκεφθέντα αὐτόν. νὰ μὴ ἀπορήσῃς ἂν ἀκούσῃς νὰ σοὶ εἰπῶ ἀνοησίας, ἦτο πρὸ ὀλίγου ἐδῶ ὁ βυυλεπτής κ. Χ. καὶ ἀντηλάξαμεν τὰς ἰδέας μας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά. Ἐπὶ τοῦ ἐν Λονδίῳ ἐστημένου αἰγυπτιακοῦ ὀβελίσκου, τοῦ ἐπικληθέντος «Βελόνης τῆς Κλεοπάτρας» ἤρχισεν ἤδη νὰ φαίνεται ἡ δυσμενὴς ἐπήρεια τοῦ ὕγρου καὶ ψυχροῦ κλίματος. Τὸ ἀρχαῖον μνημεῖον ὅπερ ἐπὶ χιλιετηρίδας διετετήθη ἀνέπαφον βαίνει νῦν γοργῶς πρὸς φθοράν, δὲν εἶνε δὲ μακρὰν ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θὰ ἐξαλειφθῶσιν ἐντελῶς αἱ ἐπὶ τοῦ ὀβελίσκου ἱερογλυφικαὶ ἐπιγραφαί.

Συγκοινωνία. Ἡ διεύθυνσις τῶν γερμανικῶν σιδη-ροδρόμων κατεσκεύασεν ἰδιαίτερα βαγόνια πρὸς μετα-

φορὰν ἀσθενῶν. Ταῦτα προστίθενται εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν συρμὸν κατὰ παραγγελίαν γινομένην ἐγκαίρως, μισθοῦται δ' ἕκαστον ἀντὶ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὴν τιμὴν 12 εἰσιτηρίων πρώτης θέσεως.

Φιλολογικά. Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία ἀπένευμε βραβεῖον διςγυλίων φράγκων εἰς τὸν καθηγητὴν Paul Girard διὰ τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ περὶ ἀγωγῆς τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸν Ε' καὶ τὸν Δ' αἰῶνα π. Χ. Ἡ αὕτη δ' Ἀκαδημία ἐβράβευσε διὰ 1500 φρ. τὸ περὶ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς καὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ σύγγραμμα τοῦ Lacour-Gayet καὶ διὰ 1000 φρ. τὴν λυρικήν συλλογὴν *Dans ma nuit* τῆς τυφλῆς ποιητρίας Βέρθας Γαλιέρο.

Ἑταιρίαι καὶ σύλλογοι. Ἀπὸ τῆς 1 Ἰουνίου (ν) συνεδριάζει ἐν Ἀννοβέρῳ τὸ ὄγδοον συνέδριον τῶν Γερμανῶν ἐλευθεροφρόνων, προεδρεύει δ' αὐτοῦ ὁ διάσημος καθηγητὴς Βύχνερ, ὁ συγγραφεὺς τοῦ δις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μεταφρασθέντος βιβλίου περὶ Δυνάμεως καὶ ὕλης.

— Εἰς Παρίσιους συνήλθε συνέδριον τῶν ἐν Γαλλίᾳ φιλολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν συλλόγων καὶ ἐταιριῶν, ἐν ᾧ διαιρεθέντι εἰς τμήματα ἀνεγνώσθησαν πολλὰ διὰ τριῶν καὶ συνεζητήθησαν πολλὰ ἐπιστημονικὰ θέματα. Τὴν λῆξιν τῶν ἐργασίων τοῦ συνεδρίου ἐκήρυξεν ὁ ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως δι' εὐγλώττου ἀγορεύσεως.

— Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προτεχοῦς Αὐγούστου θὰ συνέλθῃ εἰς Μόναχον τὸ διεθνὲς συνέδριον τῶν στενογράφων. Ἐπὶ τῇ ευκαιρίᾳ ταύτῃ θὰ γείνη πανηγυρικός ἡ ἀποκαλύψις τοῦ μνημείου τοῦ Γάβελσθεργ, τοῦ εὑρετοῦ τοῦ συστήματος τῆς στενογραφίας, ὅπερ εἶνε νῦν ἐν χρῆσει καθ' ἅπασαν τὴν Γερμανίαν, ἐν Ἑλλάδι καὶ πολλὰχοῦ τῆς Ἀμερικῆς.

Δημόσια ἔργα. Τῇ 20/1 Ἰουνίου ἐκηρύχθη ἐν Βρέμῃ ἡ ἐναρξὶς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἐκθέσεως τῆς Βορειοδυτικῆς Γερμανίας. Ἡ ἐκθεσις αὕτη εἶνε ἡ σπουδαιότατη τῶν ἐκθέσεων μέχρι τοῦδε ἐν Γερμανίᾳ γενομένην ἐμπορικῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκθετῶν ἀνέρχεται εἰς 1500.

Θεατρικά. Ἐν τῷ λεγομένῳ Ἐλευθέρῳ θεάτρῳ τῶν Παρισίων παρεστάθη τὸ τρίπρακτον δράμα τοῦ Νορβηγικοῦ ποιητοῦ Ἰβσεν «οἱ Βοικόλακες», κατὰ μετάφρασιν ἐκ τῆς νορβηγικῆς τοῦ Ροδόλφου Δαρζάνς.

— Ἐν τῷ Παρισινῷ μεγάλῳ θεάτρῳ τοῦ Μελοδράματος παρεστάθη μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας «ἡ Ζαῖρα» νέον δίπρακτον μελόδραμα, τοῦ νεαροῦ μελοποιῶν Veronge de la Nux. Τὸ κείμενον τοῦ μελοδράματος, οὗ ἡ ὑπόθεσις ἐλήφθη ἐκ τῆς ὁμωνύμου τραγωδίας τοῦ Βολταίρου, ἐποιήθη ὑπὸ Ἐδουάρδου Βλὰ καὶ Λουὶ Βεσσόν.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἑρρίκος Στάνλεϋ. Ὁ διάσημος ἐρευνητὴς τῆς Ἀφρικῆς Ἑρρίκος Μόρτων Στάνλεϋ, οὗ τὸ ὄνομα περιλάλητον ἐγένετο ἐπ' ἐσχάτων ἰδίως μετὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ἐντολῆς πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Ἀφρικῆς κινδυνεύοντος Εὐρωπαίου Ἑμὶν πασσά, ἐγεννήθη τῷ 1843 ἐκ πατρὸς Ἀγγλοῦ τὴν ἐθνικότητα. Ὑπηρετήσας ἐν ἔτει 1861 ὡς ἐθελοντὴς κατὰ τὸν ἐμφύλιον Ἀμερικανικὸν πόλεμον εἰς τὸν στρατὸν τῶν Βορείων, ἐταξείδευσε μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Μικράν Ἀσίαν ὡς ἀνταποκριτὴς ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων, τῷ δὲ 1867 ἠκολούθησε τὸν Ἀγγλικὸν στρατὸν ἐν τῇ εἰς Ἀδδσσηνίαν ἐκστρατείᾳ, ὡς ἀνταποκριτὴς τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης». Ὁ μεγαλεπήβολος τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἰδιοκτήτης ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν μετ' ὀλίγων νὰ εὕρῃ τὸν ἄλλον ὀνομαστὸν ἐρευνητὴν τῆς Ἀφρικῆς Διθίγκσῶνα οὗ ἠγνοεῖτο ἡ τύχη. Φθάς δὲ κατ'

Ἰανουάριον τοῦ 1871 εἰς Ζανζιβάρην κατάρθρωσε νὰ εὕρῃ τὸν Διθίγκσῶνα κατὰ Νοέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1872 ἐπανήλθεν εἰς τὴν παρλιάν. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀποστολῆς ταύτης, ἣν γραφικώτατα περιέγραψεν ἐν τῷ συγγράμματί του. «Πῶς εὗρον τὸν Διθίγκσῶνα», παρώρμησε τὸν διευθυντὴν τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης» συνεταιρισθέντος μετὰ τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» τοῦ Λονδίνου, ν' ἀναβῇ εἰς τὸν Στάνλεϋ νέαν ἀποστολὴν πρὸς ἐξερεύνησιν τῆς ἐνδοτέρας Ἀφρικῆς. Ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου δὲ τοῦ 1874 μέχρις Αὐγούστου τοῦ 1887, ὅτε ἐφθάσεν εἰς τὸ Κάτω Κόγκον, ὁ Στάνλεϋ ἡγούμενος πολυαριθμοῦ συνοδείας, ἐξερεύνησε μέγα μέρος ἰδίᾳ τῆς κατὰ τὸν Ἰσημερινὸν Ἀφρικῆς, τὸ δ' οὐσιωδέστατον καὶ θετικώτατον πόρισμα τῆς ἐκστρατείας του ἐκείνης καὶ τῶν μετέπειτα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν αὐτοῦ γενομένων συμπληρωτικῶν ἐρευνῶν, ὑπῆρξεν ἡ ἰδρυσις ἐν Ἀφρικῇ - οὐ μεγάλου Ἐλευθέρου Κράτους τοῦ Κόγκου, τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ βασιλέως τοῦ Βελγίου τεθέντος. Καὶ ἡ νέα δ' αὐτοῦ ἐκστρατεία πρὸς διάσωσιν τοῦ Ἑμὶν, διετίαν περίπου διαρκέσασα, ὑπῆρξε γονιμωτάτη εἰς γεωγραφικὰ ἀνακαλύψεις, τὰς ὁποίας λεπτομερῶς θὰ ἐκθέσῃ ὁ ἀκαταπόνητος περιηγητὴς ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς ἐκστρατείας ταύτης, ἥς ἀνηγγέλθη ἡ προσεχὴς ἔκδοσις.

Ἐνδιαφέρουσα ἀνάγνωσις. Ἡ εἰκὼν αὕτη, ἥτις ἐκτεθεῖσα ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ ἐκθέσει τοῦ 1888 ἐθαυμάσθη ὑπὸ τῶν ἐπισκεπτῶν καὶ ἐβραβεύθη ὑπὸ τῶν ἑλλανοδικῶν, εἶνε ἔργον τοῦ διαπρεποῦς Ἑλλήνου καλλιτέχνου κ. Γ. Ἰακωβίδου, ἀποκατεστημένου νῦν ἐν Μονάχῳ. Ἡ εἰκὼν παριστᾷ δύο νεάνιδας κρατούσας τὸν σῆμα τῆς «Πασχαλινῆς» καὶ ἀναγιγνωσκούσας μετὰ προφανοῦς ἐνδιαφέροντος καὶ εὐχαριστήσεως ἥτις ζωγραφεῖται ζωηρότατα ἐπὶ τῶν μορφῶν αὐτῶν.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Στρατιωτικὴ θεωρία. Λογίας πρὸς νεοσυλλέκτους. Ὁ στρατιώτης πρέπει μὲ ἄλλους λόγους νὰ τῷ χῃ τὸ τουφέκι σὰν γυναῖκά του! Ἀλλὰ δὲν θὰ πῇ τάχα γι' αὐτὸ πῶς ἔμπορεῖ καὶ νὰ τὸ κακομεταχειρίζεται.

Μικρὰ διαφορά. — Καὶ πρέπει νὰ καμαρώνῃς, φίλε μου, πὺ ἔχεις τέσσαρες χόραις τὴν μιὰ εὐμορφότερη ἀπ' τὴν ἄλλη. — Ναί, μ' ἂν ταῖς πάρῃς ἁλλοιῶς τῇ μιᾷ ἀσχημότερη ἀπ' τὴν ἄλλη.

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὅσοι γυναῖκες ἐπιθυμοῦσι μᾶλλον νὰ ἄρχωσιν ἀνδρῶν ἀνόητων ἢ νὰ ὑπακούωσιν εἰς φρονιμοὺς ἄνδρας, ὁμοιάζουσι διαβάτην, ὅστις θὰ ἐπρωτίμα νὰ ὁδηγῇ τυφλοῦς ἢ νὰ ἀκολουθῇ βλέποντας.

✱

Ἡ λήθη εἶνε ἀκουσία συγχώρησις.

✱

Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἐπαινοῦν ἐνθουσιωδῶς τὰ σοβαρὰ βιβλία καὶ ἀποφεύγου τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ζαχαρωμένα κεράσια ἡμπορεῖ νὰ κατασκευασθῇ ἕκαστος κατὰ τὸν ἐξῆς ἀπλούστατον τρόπον: Βράζει ἐντὸς λέβητος ζάχαριν ἐντὸς δὲ ταύτης βραζομένης βυθίζει τὰ κεράσια, τὰ ὁποῖα κρατεῖ προσδεδεμένα ἀπὸ τῶν μίσχων των καὶ τὰ ἀφίνει μόνον στιγμὰς τινας κατόπιν τὰ ξηραίνει βραδείως χωρὶς νὰ ἐκθιάσῃ τὴν ἀποξηρανισμὸν καὶ τὰ φυλάττει ἐντὸς κουτιῶν ξυλίων ἢ ἐκ λευκοσιδήρου, ὅχι ἐρμητικῶς ἀλλ' ὅπως δῆποτε καλῶς κλεισμένων.

ΣΤΡΟΣ

Πηνελόπη